

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení dlouhodobých pobytů I
P.O.Box 88, 701 00 Ostrava 1

Č. j.: OAM-00096-11/ZM-2024

Ostrava, 21. 05. 2024
Počet listů: 4

Paní
HAEL Jennifer
nar. 05. 01. 1989
stát. přísl. Filipínská republika

ROZHODNUTÍ

Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky jako orgán příslušný podle ustanovení § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“), rozhodl o žádosti o vydání zaměstnanecké karty dle ustanovení § 42g zák. č. 326/1999 Sb., kterou podala paní **HAEL Jennifer**, nar. **05. 01. 1989**, st. přísl. **Filipínská republika** (dále jen „účastnice řízení“), takto:

žádost se z a m í t á
a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j)
zák. č. 326/1999 Sb., n e v y d á , n e b o ť b y l a z j i š ť e n a j i n á z á v a ŝ n á p ř e k á ŝ k a p o b y t u c i z i n c e n a
ú z e m í

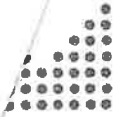
Odůvodnění:

Dne 19. 12. 2023 podal účastník řízení u Zastupitelského úřadu České republiky v Tchaj-peji žádost o vydání zaměstnanecké karty na území České republiky dle ust. § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastnice řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty, b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Z obsahu žádosti vyplývá, že účastnice řízení hodlá být zaměstnávána na volné pracovní pozici u zaměstnavatele Carliq s.r.o., IČ: 062 85 953, se sídlem na adrese Klivarova 986/14, 149 00 Praha 4 – Háje, která je součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty pod číslem pracovního místa 26 512 840 736. Druh práce je vymezen pomocí klasifikace CZ-ISCO jako „93339 – Ostatní pomocní manipulační pracovníci (kromě výroby)“. K žádosti účastnice řízení předložila Pracovní smlouvu, ze které vyplývá, že tato bude u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnána na plný pracovní úvazek a za měsíční mzdu, která nebude nižší než základní sazba měsíční minimální

mzdy. Dle údajů v této smlouvě bude účastnice řízení vykonávat pro budoucího zaměstnavatele práci jako „Ostatní pomocní manipulační pracovníci (kromě výroby)“.

Dne 02. 02. 2024 bylo správnímu orgánu doručeno sdělení výše uvedeného zaměstnavatele o ukončení Rámcové smlouvy o dodání služeb uzavřené se společností WELL Pack s.r.o., IČ: 282 14 889, ke dni 31. 01. 2024. Z toho důvodu se správní orgán dne 22. 03. 2024 obrátil na společnost Carliq s.r.o. se žádostí o poskytnutí informace, zdali stále mají zájem o zaměstnání účastnice řízení.

Dne 02. 04. 2024 obdržel správní orgán sdělení společnosti Carliq s.r.o., ve kterém uvádí, že vzhledem k tomu, že je spolupráce se společností WELL Pack s.r.o. ukončená, nemají již zájem o zaměstnání účastnice řízení.

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastnici řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastnice řízení nemůže být ve skutečnosti zaměstnávána na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedla. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastnici řízení na takovém zaměstnat, pak jí zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohla plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a) - i) a k) - m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb. a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území ČR. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zák. č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území

plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatelky o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatelka povinna předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatelka bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohla plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinka uzavřela některou z těchto smluv, již zájem cizinky z jakéhokoliv důvodu zaměstnávat, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizince mělo být umožněno na území ČR pobývat.

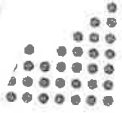
V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizinky na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohla plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohla vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa nebo pro nezájem zaměstnavatele jej zaměstnávat.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25.1.2018, č.j. 4 Azs 248/2017-37, kde uvedl následující: „Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není působivý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastnice řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohla plnit účel zaměstnanecké karty, neboť ji již shora uvedený zaměstnavatel na pracovní pozici, kterou uvedla ve své žádosti, nehodlá zaměstnávat.

Z tohoto důvodu správní orgán ve smyslu § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 500/2004 Sb.“) vyrozuměl účastnici řízení o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Vzhledem k tomu, že žádost byla podána u zastupitelského úřadu, součástí vyrozumění o možnosti dle § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. správní orgán učinil i seznam podkladů, ze kterých bude při rozhodnutí o žádosti vycházet, a také informace o jejich obsahu. Podle sdělení Zastupitelského úřadu České republiky v Tchaj-peji si účastnice řízení převzala písemnost dne 24. 04. 2024. V poskytnuté lhůtě a ani do dnešního dne se účastnice řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí o její žádosti nevyjádřila. Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je však právem účastnice řízení, a nikoliv její povinností, a proto nemění správní orgán povinen takového vyjádření vyčkávat.

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty uvedený v zaměstnání dle § 46 odst. 6 písm. a)

ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastnice řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Ing. Lucie Klanerová
ministerský rada